

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τοῦ **Μή Χάνεσαι.**

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐλάχιστα καυχῶμαι ἐπὶ ἀρχαιολογικαῖς γνώσεσιν· ὥστε εἶμαι ἄξιος συγχωρήσεως ἂν δὲν γνωρίζω ὅτι συνῆλθε ποτε ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἐπιστημονικόν τι συνέδριον.

Ἦκουσα βεβαίως ἢ ἀνέγνωσά που ὅτι, κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, καθ' οὓς οἱ πιστεύοντες τῷ Θεῷ τῶν Γραφῶν καθήκον αὐτῶν ἐθεώρουν νὰ περῶσιν ἐν στόματι μαχαίρας πάντας τοὺς μὴ προσκυνοῦντας αὐτῷ, καὶ ἐποδοπάτουν καὶ ἠρωτηρίαζον τὸν θεὸν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὃν ἀντεπροσώπευε τὸ κάλλος· καθ' οὓς πᾶν ὅ,τι ἐλέγετο ἐπιστήμη, ἀλήθεια, ἐκαίετο δημοσίᾳ ἐπὶ πυρᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς μεγάλης ἐντολῆς τοῦ Εὐαγγελίου «ἀγαπάτε ἀλλήλους,» καὶ καθίστατο βορὰ τῶν φλογῶν ἢ βιβλιοθήκη τῆς Ἀλεξανδρείας,—κατὰ τοὺς χρόνους, λέγω ἐκείνους, συνῆλθον ἐν Ἑλλάδι συνέδρια ἢ κάλλιον σύνοδοι καλογῆρων.

Ἄλλ' ἐν ταῖς συνόδοις ταύταις οἱ παριστάμενοι εἶχον τὸ προτέρημα νὰ φωτίζονται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καθ' ἣν ὥραν ἐγρονθοκοποῦντο, ὅπως πείσωσιν ἀλλήλους· πόθεν τοῦτο ἐκπορεύεται, πόθεν συνέλαβεν ἡ Παρθένος ὁσφρανθεῖσα τὸν κρίνον τοῦ Ἀγγέλου, ἂν πρέπει τὴν μεγάλην Παρασκευὴν νὰ τρώγωμεν ἔλαιον ἢ μόνον ταχίνι, ἂν ὁ ἄββας ἕλλην, — ὁ ὁποῖος ἡμέραν τινὰ κουρασθεὶς ἐκ τοῦ βάρους τὸ ὅποιον ἔφερεν ἐπ' ὤμου εἰς τὴν ἔρημον «βλέπει μερικοὺς ἀγρίους γαιδάρους καὶ ἐβόσκοντο, πρὸς τοὺς ὁποῖους εἶπε μετὰ πίστεως: Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἔλθῃ ἓνας ἀπὸ σᾶς καὶ νὰ σηκώσῃ τὸ φορτίον μου. Καὶ μετὰ τὸν λόγον εὐθὺς ἔτρεξε πρὸς τοῦ λόγου τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς γαιδάρους ἐκείνους, εἰς τὸν ὅποιον ἐβάλε τὸ φορτίον καὶ αὐτὸς ἐκάθησεν ἐπάνω του καὶ μόνημερα ἔφθασαν εἰς τὸ σπήλαιον» — ἂν λοιπὸν ὁ ἄββας ἕλλην πρέπει νὰ καταταχθῇ μετὰ τῶν ὁσίων, τῶν ἁγίων ἢ τῶν μεγαλομαρτύρων.

Οὐδὲν λοιπὸν κοινὸν δύνανται αἱ σύνοδοι αὗται νὰ ἔχωσι πρὸς τὸ καθαρῶς ἐπιστημονικὸν συνέδριον, οὐ σκοπὸς εἶνε ἢ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης, ἢ τοῦλάχιστον ἡ ἀνταλλαγὴ ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν καὶ ἡ δημοσίευσίς αὐτῶν πρὸς ὄφελος τῆς πολιτείας. Καὶ τοιοῦτο συνέδριον, καθ' ὅσον ἐγὼ γνωρίζω, οὐδέποτε συνέστη ἐν Ἑλλάδι· διότι οὔτε τὸ μυθευόμενον τῶν ἐπτὰ σοφῶν θὰ λάβω ὑπ' ὄψει, οὔτε τὸ φιλοτίμως πᾶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ συγκληθὲν συνέδριον τῶν Συλλόγων, διότι τούτου σκοπὸς ἦν ἀπλῶς μόνον νὰ γείνῃ γνωστὸν τί ἕκαστος τῶν συλλόγων ἠργάσθη ἢ δύναται νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς παιδείας.

Δὲν ἠξέυρω ἂν ὁμοιάζετε πρὸς ἐμὲ, κ. Συντάκτα, ἀλλὰ τὸ κατ' ἐμὲ νομίζω ὅτι οὐδὲν μεγαλειότερον ἢ δύνατο νὰ γείνῃ κατὰ τοὺς φοβερά πεζοὺς τούτους χρόνους, καθ' οὓς ζῶμεν ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῆς ἀηδοῦς μεταστροφῆς τοῦ βίου, ὅστις θεωρεῖται ἐποχή τις μακρὰ ἢ βραχεῖα, καθ' ἣν εὐτυχὴς ὁ συναθροίσας ὅπωςδῆποτε χρῆμα καὶ ταμιεύσας ἢ ἐξοδεύσας αὐτὸ πρὸς ἰδίαν τέρψιν, — ἂν μὴ ἢ καταδείξῃς ὅτι μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οὔτινες οὐδὲν αἰσθάνονται, ὑπάρχουσι

καὶ τινες ἐγκλείοντες ἐν ἑαυτοῖς σπέρματα παραγωγὰ, ἐγκλείοντες τὸ πῦρ τῆς προόδου, τῆς ἐπιστήμης, τῆς ἀληθείας, τῆς ζωῆς.

Καὶ ἡ κατάδειξις αὕτη χθὲς μόνον ἐγένετο διὰ τῆς ἐγκαινιάσεως τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου.

Δίκαιον λοιπὸν, φρονῶ, μετ' ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης νὰ χαιρετίσωμεν τὸ ἱατρικὸν σῶμα τῆς Ἑλλάδος, τὸ πρῶτον συνελθὸν εἰς ἐθνικὴν πνευματικὴν διαίτησιν, τὴν ἐν Ἀθήναις ἱατρικὴν ἐταιρίαν καὶ τὸν πρόεδρον αὐτῆς τὸ μὲν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν, ἣν ἐδείξαν εἰς τὴν συγκάλεσιν καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου, ἀλλὰ κυρίως διὰ τοῦτο, ὅτι πρῶτοι ἀπέδειξαν ὅτι ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἤρχισεν ἀναφαινόμενον τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ζωῆς τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ ἡ τιμὴ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτῆς ἐργασία.

Πρὸ διετίας καὶ πλέον ἢ ἐν Ἀθήναις ἱατρικὴ ἐταιρία τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Ἀνδρέα Ἀναγνωστάκη, προεκῆρυξε συνέδριον τῶν ἐλλήνων ἱατρῶν· ἀλλὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, πολιτικὰ περιστατικὰ παρεκώλυσαν αὐτὴν, ὅπως πραγματοποιήσῃ τὴν προκηρυχθεῖσαν συνέλευσιν. Καὶ εἴθε ταῦτα μόνον νὰ ἦσαν τὰ ἐμπόδια ἅτινα ἀπήντησεν. Δυστυχῶς, ὅπως πάσα πρωτοφανὴς ἰδέα, ριφθεῖσα εἰς τὴν δημοσιότητα εὐρίσκει τόσας δυσκολίας, ἕως οὐ καρποφορήσῃ καὶ πραγματοποιηθῇ, οὕτω καὶ ἡ περὶ συνεδρίου ἐπιστημονικοῦ.

Ἄλλ' ἐνῷ πᾶσα πρωτοφανὴς ἰδέα, ἐκ τῶν δύο ἀντιπάλων, οὓς ἅμα φαινομένη εὐρίσκει, τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀδρανείας, τὸ συμφέρον εἶνε τὸ συνηθέστερον, ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἥτις ἐγέννησε τὴν ἰδέαν καὶ ἔζησε μετὰ ταύτης καὶ διὰ ταύτης, ἡ σύγκλησις τῶν ἐλλήνων ἱατρῶν μόνον τὴν ἀδράνειαν εὗρεν ἀντίπαλον.

Λαμβάνοντες δὲ ἤδη ὑπ' ὄψει πόσον προτιμότερος εἶνε κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν ὁ καλούμενος συμφέρον ἀντίπαλος, φαντάζεσθε πόσον ἠγωνίσθησαν οἱ ζητήσαντες τὴν πραγματοποίησιν τοῦ συνεδρίου τῶν ἱατρῶν. Διότι, οἰονδίποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ συμφέρον, ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ μερίδος τινὸς ἐργατικῆς, κακῆς ἴσως, ἀλλὰ ζώσης, ἐνῷ τὴν ἀδράνειαν μόνον ἢ νεκρὰ ὕλη παριστᾷ. Ὅταν δὲ δι' οἰανδήποτε ἰδέαν ὑπάρχωσιν οἱ ἐκ συμφέροντος ἀντίπαλοι, ὑπάρχουσι καὶ οἱ πολεμοῦντες· ἐξ οὗ ἔλπις ὑπάρχει ὅτι ἡμέραν τινὰ οἱ ἀντίπαλοι οὗτοι θὰ νικηθῶσι καὶ ἡ ἰδέα θὰ ὑπερισχύσῃ. Ἄλλ' ὅταν, φανεῖσα, οὐδένα συγκινῇ, οὐδένα δύναται νὰ σύρῃ πρὸς ἑαυτήν, ἐξ ἀτροφίας καὶ θὰ ἀποθάνῃ, ἅτε μὴ εὐρίσκουσα ὁπαδοὺς, θιασώτας.

Ὅταν λοιπὸν ἡ ἱατρικὴ τῶν Ἀθηνῶν Ἐταιρία προεκῆρυξε τὴν σύνοδον τῶν ἐλλήνων ἱατρῶν, ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐν ἣ ἡ νέκρωσις βασιλεύει, ἐν ἣ ὁ ψευδὴς τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος τίτλος εἶνε ἡ ἐπικρατοῦσα φιλοσοφία, οὐδεὶς ἐπολέμησεν αὐτήν, ἀλλὰ πάντες ἐπὶ ταύτῃ ἐγέλασαν.

Καὶ ὅμως ἡ ἰδέα καλλιεργήθεῖσα δι' ἀκατανόητου ἐπιμονῆς, ἐβλάστησε καὶ ἐκαρποφόρησεν. Καὶ τρανωτάτῃ τούτου ἀπόδειξις εἶνε τὸ χθὲς ἀνοιχθὲν Συνέδριον.

Ἀπὸ ἡμερῶν ἠρξάντο νὰ συρρέωσιν εἰς Ἀθήνας ἱατροὶ ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν ἐν αἷς Ἕλληνες ὑπάρχουσιν. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης δὲ Κυριακῆς, ἡ ἐπιτροπὴ ἢ συσταθεῖσα

πρὸς διοργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου, ἤρξατο νὰ διανέμη τὰ εἰσιτήρια. Καὶ μέχρι τῆς δευτέρας ὑπὲρ τοὺς 150 προσήλθον καὶ ἔλαβον τοιαῦτα.

Τὸ ἑσπέραις τῆς δευτέρας ὁ Πρόεδρος τῆς ἱατρικῆς Ἑταιρίας καὶ πρόεδρος τῆς πρὸς διοργάνωσιν ἐπιτροπῆς καθηγητῆς κ. Α. Ἀναγνωστάκης, συνεκάλεσεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ πάντας τοὺς τε πανταχόθεν ἐλθόντας καὶ τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἱατροῦς· περὶ δὲ τὴν ἐννάτην καὶ ἡμίσειαν αἱ αἰθούσαι τοῦ εὐγενοῦς προέδρου ἦσαν πλήρεις.

Ἀληθῶς συγκινητικὸν θέαμα παρίστα ἡ προχθεσινὴ αὕτη συναναστροφή, ἥτις ἐχρησίμευεν οἰονεὶ προεισαγωγῇ τῆς πρώτης συνεδριάσεως. Διότι ἐκεῖ προέκειτο νὰ γνωρίσωσι τὸ πρῶτον ἄλληλα τὰ μέλη ἐκεῖνα ἄτινα, θὰ ἀπετέλουν τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικὸν συνέδριον.

Ἐκεῖ λοιπὸν ἐν μέσῳ τοῦ μεγαλείου ἐκείνου τὸ ὅποιον διδῶν εἰς τοὺς μύστας αὐτῆς ἡ ἐπιστήμη, ἐν μέσῳ τῆς ἰλαρᾶς ἐκείνης σοβαρότητος, ἦν δωρεῖται τοῖς μοχθήσασιν ἡ παιδεία, ἔβλεπε γηραιὰς καταλεύκους κεφαλὰς συναναστρεφομένας μετὰ νέων σφριγόντων· καὶ πάντας τούτους προαλειφομένους ὅπως ἀπὸ τῆς αὖριον ἀποδείξωσι τῷ Πενελληνίῳ, ὅτι δὲν ἐλεύκανον τὴν κόμην αὐτῶν, δὲν κατέστρεψαν τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, χωρὶς νὰ φέρωσι καρποὺς κοινωφελεῖς, καὶ φιλοτιμουμένων τις πλείοτερον νὰ δείξῃ ὅτι ἐπαιδεύθη καὶ ἐπολιτίσθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπιστήμης.

Ἐκεῖ ἔβλεπε διαχύσεις φίλων ἀπὸ εἰκοσαετίας χωρισμένων, καὶ μόνον νῦν ἐκ τῆς ἐπιστήμης καὶ διὰ τὴν ἐπιστήμην συναντωμένων. Ἐκεῖ ἔβλεπε ἱατροὺς ἐλθόντας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Καίρου, Θεσσαλονίκης, Βόλου, Καλαμῶν, Σπάρτης, Σύρου, Πατρῶν κτλ. καὶ γνωρίζομένους τὸ πρῶτον μετὰ τῶν νεωτέρων γηραιοὶ αὐτοὶ καὶ μηδέποτε, ἂν μὴ διαβατικῶς, ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας, καὶ μόνον ἐκ τοῦ ὀνόματος, τῶν συγγραμμάτων, τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας γνωστοί.

Καὶ μόλις περὶ τὸ μεσονύκτιον διελύθη ἡ χαριεστάτη ἐκείνη συναναστροφή, ἥς ἀνάμνησιν διὰ βίου θὰ ἔχωσιν οἱ συμμετασχόντες, καὶ ἐξ ἧς οὔτε τοῦ προσκαλοῦντος κ. Ἀναγνωστάκη τὴν ἀδελφικὴν ὑποδοχὴν θὰ λησμονήσωσιν, οὔτε τῆς ἀξιοπρεπεστάτης δεσποίνης τὴν εὐγενεστάτην καὶ περιποιητικωτάτην δεξίωσιν.

Τὴν δὲ ἐπιούσαν Τρίτην ἀπὸ τῆς ἐννάτης καὶ ἡμισείας ἤρξαντο συναθροίζομενοι οἱ πανταχόθεν συρρεύσαντες ἱατροὶ εἰς τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον, ἐν ᾧ ἡ μεγάλη αἰθούσα ἐτάχθη, καταλλήλως κοσμηθεῖσα, ὅπως χρησιμεύσῃ τόπος συνεδριάσεως. Περὶ τὴν δεκάτην εἶχον συνέλθει, πλὴν τῶν ἱατρῶν, πάντες οἱ προσκληθέντες. Ὡς τοιοῦτοι δὲ ἦσαν πλὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας καὶ τῶν ναυτικῶν, τοῦ προέδρου τῆς ἱερᾶς συνόδου, ὡς προέδρου τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Ὀφθαλμιατρείου τοῦ δεχομένου τοὺς ξένους ἐν ταῖς αἰθούσαις αὐτοῦ, τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, οἵτινες ἀσμένως ἐδέχθησαν νὰ ξενίσωσι καὶ περιποιηθῶσι τοὺς πανταχόθεν ἐλθόντας Ἑλλήνας ἱατροὺς ἐν τῇ ἐαυτῶν πόλει, ξένοι σχολῶν Γαλλικῆς καὶ Γερμανικῆς, καὶ οἱ πρόεδροι τῶν καθαρῶς ἐπιστημονικῶν προορισμῶν ἐχόντων σωματείων ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, καὶ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ, φιλοτίμως πάνυ προβληθέντος ὅπως θέσῃ ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἱατρῶν τὰς βι-

βλιοθήκας καὶ αἰθούσας αὐτοῦ καὶ προσφέρῃ αὐτοῖς ἀγορικὸν γεῦμα.

Αἱ ἔδραι πᾶσαι πρὸ πολλοῦ ἦσαν κατειλημμέναι ὅτε ὁ πρόεδρος κ. Ἀναγνωστάκης, ἐγερθεὶς ὅπως χαιρέτησεν τοὺς προσελθόντας ἐξεφώνησε λόγυδριον, ὅπερ διὰ ζωηροτάτων χειροκροτημάτων ὑπεδέχθη τὸ συνέδριον· εἰτα ἐγερθεὶς ὁ κ. Δήμαρχος Ἀθηναίων ἐξεφώνησε μικρὰν προσκαλιὰν, ἣν δημοσιεύσομεν ἐν τῇ προσεχεῖ φύλλῳ.

Μετὰ τοῦτο ὁ προσωρινὸς πρόεδρος προτείνει ὅπως τὸ συνέδριον ἀμέσως προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ προέδρου. Ὁ κ. Στεκούλης, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ζήτησας τὸν λόγον, παρακαλεῖ τὴν σύνοδον, λαμβάνουσαν ὑπ' ὄψιν τὴν τε πρωτοβουλίαν καὶ τοὺς ἀγῶνας οὓς ὁ κ. Ἀναγνωστάκης ἠγωνίσθη μέχρις οὗ φέρῃ εἰς πέρας τὴν παρούσαν ἐθνικὴν τελετὴν, νὰ τιμῇ αὐτὸν παρακαλοῦσα, ὅπως δεχθῇ τὴν ἡν νῦν προσωρινῶς κατέχει θέσιν.

Τὸ συνέδριον ὁμοφώνως παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην. Καὶ ὁ κ. Ἀναγνωστάκης κατασταθεὶς εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ εὐχαριστήσας τὰ μέλη, παρακαλεῖ ὅπως τὸ ταχύτερον ἡ σύνοδος προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ὁλοκλήρου τοῦ προεδρείου, καὶ ὡς τοιούτους προτείνει ἐπιτίμους προέδρους τὸν κ. Ζαμπακὸν, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοὺς κ. κ. Κατηγᾶν καὶ Λάτρην ἐκ Σμύρνης, γραμματεῖς δὲ τὸν κ. Στεκούλην, Ν. Γ. Μακκᾶν καὶ Χ. Ράλλην, οὓς δι' ἀναστάσεως καὶ χειροκροτημάτων δέχεται τὸ συνέδριον.

?

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Τί θαυματουργοὶ αὐταὶ αἱ ἐφημερίδες μας, τί φοβεροὶ Καλιόστροι! ἀνακατόνονται εἰς τὰ ἐπίγεια· ἀνακατόνονται καὶ εἰς τὰ ὑπόγεια. Εἶδατε προχθὲς τὸν *Aiōra* τί ἔγραψε περὶ σεισμῶν τῆς Χίου· εἶδατε χθὲς τὴν *Néar* Ἐφημερίδα ὅτι ἔλεγεν ἐπάνω κάτω τὰ ἴδια· θὰ δῆτε καὶ ἄλλας ἐφημερίδας οὓς λένε τὰ αὐτά. Αὐτὸ ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν ἰδίων ^{πρὸ} γίνεται ὑπὸ μὴ δημοσιογράφων συμμορία· ὅτ' ἔγινεται δὲ ὑπὸ δημοσιογράφων, συμπτωσις.

Ἴδου τί μυριζόμεθα ἡμεῖς.

Κἄποιος τραπεζίτης ἐδῶ θέλει νὰ κάμῃ κἀνὲν δάνειον μὲ ὄρους συμφέροντας πρὸς ἀνοικοδόμησιν σπητιῶν εἰς Χίον, ἥ καὶ νὰ συστηθῇ μίᾳ ἀπὸ ἐκείνας τὰς ἀγυρτικὰς, οἰκοδομικὰς ἐταιρίας τῶν Ἑβραίων τῆς Βιέννης (*Bau-gesellschaften*) αἵτινες κυρίως εἶχον προκαλέσει τὸ μέγα οἰκονομικὸν **κράχ.** Διὰ νὰ γίνη λοιπὸν τὸ δάνειον, πρέπει νὰ πιστευθῇ ὅτι, ἐν Χίῳ δὲν γίνονται σεισμοὶ πλέον καὶ ἀδιάφορον ἂν φεύγουν τοὺς ἐπανειλημμένους σεισμοὺς καὶ λεπροὶ ἀκόμα κ' ἐρχονται ν' ἀποκατασταθοῦν εἰς Ἀθήνας· ἀδιάφορον ἂν ἐξ ἀπλοϊκῶν Χίων, ἐκεῖθεν ἐρχομένων, ἀκούωμεν ὅτι κάθε λίγο καὶ κομμάτι σείσεται τὸ μυρωμένον ἔδαφος τῆς Χίου.

Ἐτοιμοὶ λοιπὸν αἱ σπουδαῖαι ἐφημερίδες καὶ πέρνουν τὸ κόκαλο στὸ στόμα, τὸν κάλαμον εἰς χεῖρας, καὶ διαψεύδουν τοὺς σεισμοὺς τῆς Χίου. Τί τοὺς κοστίζει;

Νὰ ὑποπτευθῶμεν μέσῳ εἰς αὐταῖς τῆς ἀγυρτοδουλειᾶς κανένα Νεγροπόντην ἢ κανένα ἄλλον τραπεζίτην;